

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618203281
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5618203281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ Y. V. (predtým Y.), nar. XX. X. XXXX, trvale bytom M. M., Q. C. XXXX/XX a 2/ U. Y., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom N. V. XX, v spore o zaplatenie 13.558,87 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10Csp/86/2018-68 zo dňa 19. 8. 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, v ktorej súd vo zvyšku žalobu zamietol a rozhodol o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

V ostatnej časti ponecháva rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý**.

Žiadnej zo strán sporu **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná 1/ a žalovaný 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 11.942,28 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.107,59 eur od 1. 11. 2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanej 1/ a žalovanému 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %.

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 23. 11. 2018, sa žalobca domáhal voči žalovaným, spoločne a nerozdielne, uloženia povinnosti zaplatiť mu 13.558,87 eura, spolu s úrokom vo výške 5,69 % ročne zo sumy 10.107,59 eura od 1. 11. 2018 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 10.533,79 eura od 1. 11. 2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Okresný súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaní ako spoludlžníci uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej im bol poskytnutý do splnenia podmienok na poskytnutie stavebného úveru medziúver v celkovej sume 10.430 eur. Uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Žalovaní rovnako nespochybnili, že sa zaviazali splácať úroky z poskytnutého medziúveru a súčasne vykonávať vklady na účet stavebného sporenia. Jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Napriek tomu, že strany sporu si dojednali poskytnutie stavebného úveru, v zmysle zákonného ustanovenia § 1 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je poskytnutý úver vylúčený z režimu spotrebiteľských úverov. Úver nebol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, jeho účelom nebolo nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, ale len modernizácia a obnova nehnuteľnosti, resp. udržiavacie práce. Navyše, strany sporu aj explicitne v čl. 11 ods. 11.1. zmluvy odkázali na použitie zákona o spotrebiteľských úveroch na ich zmluvný vzťah. Nakoľko žalovaní si svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnili, keďže nesplácali úroky za poskytnutý

mediúver riadne a včas, čo nebolo medzi stranami sporu sporné a vyplynulo to aj z výpisu z účtu mediúveru, žalobca ich dňa 16. 12. 2015 upozornil na možnosť uplatnenia práva vyhlásiť splatnosť celého úveru v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a následne im dňa 8. 2. 2016 oznámil uplatnenie uvedeného práva ku dňu 8. 2. 2016. Právo žalobcu ako veriteľa žiadať zaplatenie celého mediúveru pre nesplnenie niektorej splátky bolo stranami sporu v zmluve dohodnuté. Žalobca si pred uplatnením uvedeného práva splnil povinnosť v zmysle zákonného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a žalovaných na možnosť uplatnenia práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručené žalovaným dňa 15. 2. 2016, kedy sa dostalo do sféry ich dispozície v zmysle zákonného ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka (oznámením o doručení zásielky). Uvedeným dňom sa nesplatený mediúver stal splatným. Povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok. Súd preto uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.942,28 eura, pozostávajúcu z nesplatenej istiny mediúveru vo výške 10.107,59 eura, úrokov vo výške 437,29 eura a úrokov z omeškania vo výške 1.397,40 eura. Výška nesplatennej istiny mediúveru nebola medzi stranami sporu sporná a bola aj v súlade s predloženým listinným dôkazom - výpisom z účtu z mediúveru, podľa ktorého dlžná suma istiny ku dňu 8. 2. 2016 predstavovala 10.164,59 eura (suma poskytnutého úveru vo výške 10.430 eur po odpočítaní zaúčtovaných vkladov na účet stavebného sporenia vo výške 265,41 eura), pričom žalovaní po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vykonali úhrady v celkovej sume 57 eur, ktoré boli žalobcom započítané na istinu. Žalobcovi prislúchali úroky z poskytnutého mediúveru do splatnosti úveru, t. j. do 15. 2. 2016, ktoré pozostávali zo žalobcom vyčíslených úrokov ku dňu 8. 2. 2016 vo výške 426,20 eura a úrokov vo výške 5,69 % ročne zo sumy dlžnej istiny mediúveru vo výške 10.164,59 eura od 9. 2. 2016 do 15. 2. 2016, čo činí 11,09 eura. Nakoľko žalovaní sa dostali s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, prislúchali žalobcovi aj úroky z omeškania z dlžnej sumy istiny mediúveru, ktoré za obdobie od 9. 2. 2016 do 31. 10. 2018 predstavujú 1.397,40 eura, vyčíslené vo výške 5,05 % ročne, ktorá bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, a to zo sumy 10.164,59 eura od 9. 2. 2016 do 17. 3. 2016 čo činí 53,44 eura, zo sumy 10.159,59 eura od 18. 3. 2016 do 21. 11. 2016 čo činí 350 eur, zo sumy 10.154,59 eura od 22. 11. 2016 do 13. 12. 2016 čo činí 30,90 eura, zo sumy 10.149,59 eura od 14. 12. 2016 do 17. 1. 2017 čo činí 49,14 eura, zo sumy 10.144,59 eura od 18. 1. 2017 do 27. 2. 2017 čo činí 57,54 eura, zo sumy 10.142,59 eura od 28. 2. 2017 do 21. 3. 2017 čo činí 30,87 eura, zo sumy 10.137,59 eura od 22. 3. 2017 do 20. 4. 2017 čo činí 42,07 eura, zo sumy 10.132,59 eura od 21. 4. 2017 do 24. 5. 2017 čo činí 47,66 eura, zo sumy 10.127,59 eura od 25. 5. 2017 do 22. 6. 2017 čo činí 40,63 eura, zo sumy 10.122,59 eura od 23. 6. 2017 do 25. 7. 2017 čo činí 46,21 eura, zo sumy 10.117,59 eura od 26. 7. 2017 do 24. 8. 2017 čo činí 43,39 eura, zo sumy 10.112,59 eura od 25. 8. 2017 do 22. 9. 2017 čo činí 40,57 eura, zo sumy 10.110,59 eura od 23. 9. 2017 do 23. 10. 2017 čo činí 43,36 eura a zo sumy 10.107,59 eura od 24. 10. 2017 do 31. 10. 2018 čo činí 521,62 eura. Taktiež súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 1. 11. 2018 do zaplatenia zo sumy dlžnej istiny, t. j. zo sumy 10.107,59 eura. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd žalobu zamietol v časti úrokov uplatnených žalobcom za obdobie po zosplatení úveru, t. j. od 16. 2. 2016 do zaplatenia, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru. Súd taktiež zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania uplatnených žalobcom z dlžných úrokov. Občiansky zákonník neumožňuje priznať príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal čiastočne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v pomernej časti. Úspech žalobcu v spore predstavoval 11.942,28 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 88 %, jeho neúspech 1.616,59 eura, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 12 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 76 % (88 % - 12 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovaným, a to rovnako ako vo vzťahu k priznanému plneniu spoločne a nerozdielne, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výroku II. a III. rozsudku. Žalobca uzatvoril so žalovanými zmluvu o úvere. Žalovaní sa zaviazali v štádiu mediúveru splácať len úroky z mediúveru do okamihu splnenia podmienok na poskytnutie stavebného úveru.

Platenie uvedených úrokov bola „odplata“ za to, že žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky skôr, ako boli splnené podmienky na poskytnutie stavebného úveru a to v súlade so zmluvou o úvere, všeobecnými podmienkami a zákonom o stavebnom sporení. Vzhľadom na to, že žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním úveru, žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V zmysle § 502 Obchodného zákonníka je dlžník od doby poskytnutia peňažných prostriedkov povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Dlžník je teda povinný s vrátením poskytnutého úveru zaplatiť aj dojednané úroky a to do dňa úplného vrátenia poskytnutých prostriedkov. Analogicky túto povinnosť možno vyložiť k ustanoveniu § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak dlžník vráti peňažné prostriedky skôr, než bolo dohodnuté, je povinný platiť úroky len do momentu vrátenia peňažných prostriedkov. Podľa názoru žalobcu je teda nepochybné, že povinnosť dlžníka platiť dohodnutý úrok za úver zaniká až úplným vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov. Žalobca ďalej uvádza, že splatnosťou nezaniká povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky za úver, menia sa len podmienky, za ktorých je dlžník povinný uvedenú povinnosť splniť. Povinnosť vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky za úver nie je novou povinnosťou, ktorú by dlžník pred splatnosťou nemal, nejde o nové dohodnuté úroky. Zmena spočíva v tom, že vzhľadom na to, že dlžník porušil svoju povinnosť, celá pohľadávka sa stáva splatnou bez ohľadu na dohodnutú lehotu vrátenia. Priamo z ustanovení § 497 a § 502 Obchodného zákonníka vyplýva, že úrok z úveru je vlastne cena (odplata) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov, a preto má dlžník zásadne platiť tento úrok za skutočnú dobu užívania, t. j. do doby skutočného vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov veriteľovi. Na druhej strane úrok z omeškania je sankcia za to, že dlžník je v omeškaní so splatením peňažného záväzku z poskytnutého úveru. Žalobca má za to, že je potrebné rozlišovať tieto dva inštitúty. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca žiada, aby odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 19.08.2019 v časti napadnutého výroku II. a viazaného výroku III. zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaní sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávanej veci a vecne správne rozhodol. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd uvádza nasledovné:

10. Okresný súd žalobu zamietol v časti úrokov uplatnených žalobcom za obdobie po zosplatnení úveru, t. j. od 16. 2. 2016 do zaplatenia, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Súd taktiež zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania uplatnených žalobcom z dlžných úrokov. Občiansky zákonník neumožňuje priznať prísľušenstvo z prísľušenstva, teda úroky z omeškania z úrokov.

11. Odvolací súd konštatuje tak ako okresný súd, že žalobca má nárok na riadne dojednané úroky z úveru, avšak len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

12. Už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí (sp. zn.: 4 Obo 143/1998) jasne definuje, že úroky z poskytnutých finančných prostriedkov (zmluvné úroky) patria veriteľovi iba do splatnosti dlhu, prípadne splatnosti jeho jednotlivých splátok. Tieto úroky z poskytnutého úveru predstavujú odmenu pre veriteľa za to, že umožnil dlžníkovi užívať istinu, teda užívať požičané finančné prostriedky (tento názor vyslovil napr. NS ČR 33 Odo 657/2005).

13. Samotné užívanie finančných prostriedkov veriteľa však môže byť odmeňované iba počas platnosti doby úveru, teda počas doby, ktorá je zmluvnými stranami dohodnutá ako doba, v ktorej sa dlžník zaväzuje samotný dlh splatiť (zvyčajne v pravidelných splátkach). Týmto spôsobom sú aj koncipované úverové zmluvy, kedy na začiatku celého zmluvného vzťahu sa práve určuje obdobie a k nemu sa viažuca úverová sadzba, ktorá sa uplatňuje počas tohto obdobia.

14. Vyhlásením predčasnej splatnosti zmluva zaniká práve týmto okamihom a práve týmto okamihom nastupuje nová povinnosť spotrebiteľa (dlžníka), práve k tomu okamihu sa zastavuje (zmluvne dohodnutá) povinnosť spotrebiteľa platiť (riadne, zmluvne dohodnuté) úroky a spotrebiteľ je povinný vrátiť veriteľovi popri nesplatennej istine len tie (riadne, v zaniknutej zmluve dohodnuté) úroky, ktoré boli splatné k predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

15. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká. Zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti zmluvných strán v nej uvedené. Spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

16. Dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžníka zaplatil ako cenu peňazí. (Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020)

17. Na základe vyššie uvedeného sa odvolací súd stotožňuje s argumentáciou okresného súdu, ktorý vyslovil, že zmluvné úroky sú splatné spolu s istinou a doba ich splatnosti sa zhoduje s dobou splatnosti úveru v zmysle § 503 Obchodného zákonníka. Tvrdenie žalobcu, že dlžník je povinný zaplatiť s vrátením poskytnutého úveru aj dojednané úroky, a to až do úplného vrátenia poskytnutých prostriedkov, je potrebné posudzovať v celom kontexte tejto právnej normy, ktorá podľa prvej vety ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka zakotvuje oprávnenie dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Druhú vetu § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka nemožno interpretovať ani bez spojitosti s prvou vetou jeho odseku 1, podľa ktorej záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky, ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Tieto ustanovenia právnej normy teda explicitne upravujú nielen záväzok dlžníka zaplatiť úroky, ale aj splatnosť tohto záväzku. Z uvedeného vyplýva, že úrok z úveru patrí len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. Doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru.

18. Odvolací súd sa s okresným súdom stotožnil aj v závere o nepriznaní žalobcovi úroku z omeškania z tej časti splátok (či už pred zosplatnením alebo po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru), ktorá pripadá na úrok z úveru (odplatu za poskytnutie úveru). Občiansky zákonník (a ani Obchodný zákonník, ktorého aplikácie sa domáha odvolateľ) totiž neumožňujú požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky (t.j. aj úrokov z úveru).

19. Nadväzne, ako vecne správny, potvrdil krajský súd od meritórneho rozhodnutia závislý výrok o trovách prvoinštančného konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu miery úspechu v spore.

20. Na základe hore uvedeného odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

21. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odvolateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovanej strane však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti jeho rozsudku.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)